

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 21 lutego 2025 r.

Pozycja 97

POSTANOWIENIE

z dnia 15 października 2024 r.

Sygn. akt Ts 139/23

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Stanisław Piotrowicz,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej J.B. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3, w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 23 czerwca 2023 r. (data nadania) J.B. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 22 marca 2023 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 30 kwietnia 2020 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 9 października 2019 r. (znak: [...]) w przedmiocie nałożenia grzywny w celu przymuszenia.

Zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 29 września 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 11 października 2023 r.) wezwano skarżącą do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) złożenie pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącej przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona zo-

stała skarga konstytucyjna (wraz z czterema kopiami); 2) doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć (wraz z uzasadnieniami) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (wraz z czterema kopiami), w szczególności: a) postanowienia Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego z 24 października 2017 r. (znak: [...]) wraz z tytułem wykonawczym oraz Ministra Zdrowia z października 2019 r. (znak: [...]), b) Wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 30 kwietnia 2020 r. (sygn. akt [...]); 3) doręczenie czterech odpisów skargi konstytucyjnej.

W terminie określonym w zarządzeniu skarżąca ustosunkowała się do powyższego wezwania.

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 17 kwietnia 2024 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 26 kwietnia 2024 r.) wezwano skarżącą do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) doręczenie odpisu lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem (wraz z czterema kopiami): a) postanowienia Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego z 24 października 2017 r. (znak: [...]), b) tytułu wykonawczego z 8 czerwca 2017 r. (nr: [...]) wystawionego przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w L.; 2) uzasadnienie zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) oraz § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753) z wyrażoną w art. 2 Konstytucji zasadą określoności przepisów prawa, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; 3) wskazanie, które konstytucyjne wolność lub prawo skarżącej wyrażone w art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji i w jaki sposób – zdaniem skarżącej – zostały naruszone przez zakwestionowane w skardze przepisy ustawy i rozporządzenia wskazane w punkcie drugim niniejszego zarządzenia oraz uzasadnienie zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze przepisów z wolnościami lub prawami, o których mowa wyżej, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; 4) wskazanie, które konstytucyjne wolność lub prawo skarżącej wyrażone w art. 47 w związku z art. 31 ust. 3, w związku z art. 87 Konstytucji i w jaki sposób – zdaniem skarżącej – zostały naruszone przez zakwestionowane w skardze art. 17 ust. 11 ustawy oraz § 5 rozporządzenia, a także uzasadnienie zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze przepisów z wolnościami lub prawami, o których mowa wyżej, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie.

W piśmie z 8 maja 2024 r. (data nadania) skarżąca ustosunkowała się do niniejszego wezwania.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżąca zarzuciła naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącej zaskarżone przez nią przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK). Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być

przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, gdy nie spełnia ona określonych przez prawo wymagań lub gdy braki formalne nie zostały usunięte w ustawowym terminie.

Zarządzeniem z 17 kwietnia 2024 r. sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżącą do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia pod rygorem odmowy nadania skardze dalszego biegu. Odpis niniejszego zarządzenia został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącej 26 kwietnia 2024 r., natomiast pismo stanowiące odpowiedź na nie zostało wysłane przez skarżącą 8 maja 2024 r., a więc po upływie terminu określonego w powyższym wezwaniu. Okoliczność ta – na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – stanowi samodzielną podstawę odmowy nadania skardze dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.